

РЕШЕНИЕ

№ 7780

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6826** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с във връзка с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалба на Университетска многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ „Царица Йоана-ИСУЛ“ЕАД, подадена чрез изп.директор Л. П., срещу Заповед за налагане на санкции № РД-12-164/20.06.2023 г. на директора на Столична здравноосигурителна каса /СРЗОК/, с която на жалбоподателя, на основание чл.74, ал.5 от ЗЗО и чл.422, ал.1 и чл.416, ал.3 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022г. (Н. 2020-2022г.) са наложени 4 санкции „финансова неустойка“ по 200лв., в общ размер 800лева, за 4 нарушения по чл.293, ал.3, т.2 и т.3 и чл.385, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022г. Наведените в жалбата основания за незаконосъобразност на оспорения акт са за нарушение на административно-производствените правила, на материалния закон и на неговата цел – отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Оспорва се като необоснован и неправилен извода за извършени нарушения по чл.293, ал.3, т.2 и т.3 и чл.385, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022г., като се твърди и непълнота и несъответствие на фактическото им описание и дадената им правна квалификация. Сочи се и, че контролорите от проверяващият екип, които са без образователно-квалификационна степен магистър по медицина /лекар/, са нямали правомощие да констатират факти и обстоятелства, свързани с вменените нарушения. Излагат се съображения за прекомерност на наложените санкции. Иска се Заповед № РД-12-164/20.06.2023 г. на

директора на СЗОК да бъде отменена. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В проведено по делото съдебно заседание, жалбоподателят УМБАЛ „Царица Йоана-ИСУЛ“ ЕАД, чрез юриск.К., поддържа жалбата. Претендират се направените по делото съдебни разноси.

Ответникът- директорът на СЗОК, чрез юриск.-К. в съд.з., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл. 19 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество последният е сключил с Националната здравноосигурителна каза (НЗОК), представлявана от директора на СЗОК, индивидуален договор за оказване на болнична медицинска помощ № 22-2495/25.02.2020 г. Договорът е с основание чл. 59, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ и в съответствие с Националния рамков договор за медицински дейности /НРДМД/ 2020 - 2022 г. /по - надолу Н./. Тези обстоятелства не са спорни между страните.

Със Заповед №444/25.04.2023г. на директора на СЗОК е възложено да бъде извършена пълна, планова проверка на лечебното заведение УМБАЛ „Царица Йоана-ИСУЛ“ ЕАД в периода 25.04.2023 г. до 05.05.2023 г. вкл. Предмет на проверката е контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение /ЛЗ/ с НЗОК. Възложена е на двама поименно посочени контрольори в отдел ДКБМП.

За резултатите от извършената проверката е съставен Протокол № РД-18-444/25.10.2021 г. В същия са отразени констатирани въз основа на проверена медицинска документация на здравноосигурени лица /З./ за периода на сключения индивидуален договор четири нарушения, както следва:

1. Относно ИЗ №1373/2023г. по КП №50.1 „Диагностика и лечение на исхемичен мозъчен инсулт при лица над 18 години“ на З. Й. Г. Й. - в епикризата не е отразено заболяването с код по М. 10; описаното в епикризата придружаващо заболяване - Артериална хипертония не е отразено в Направление за хоспитализация /бл.МЗ-НЗОК № 7/.

2. Относно ИЗ №1526/2023г. по КП №56.1 „Диагностика и лечение на черепно-мозъчни нерви, на нервни коренчета и плексуси, полиневропатия и велтеброгенни болкови синдроми на лица над 18 години“ на З. Д. Д. Д. - в епикризата не е отразено заболяването с код по М. 10; описаното в епикризата придружаващо заболяване - Артериална хипертония не е отразено в Направление за хоспитализация /бл.МЗ-НЗОК № 7/.

3. Относно ИЗ № 2339/2023г. по КП №82.1 „Диагностика на лица с метаболитни нарушения при лица над 18 години“ на З. И. Р. Б. - описаното в епикризата придружаващо заболяване - Артериална хипертония не е отразено в Направление за хоспитализация /бл.МЗ-НЗОК № 7/.

4. Относно ИЗ № 3293/2023 г. по КП №82.1 „Диагностика на лица с метаболитни нарушения при лица над 18 години“ на З. Е. С. Г. - описаните в епикризата придружаващи заболявания – Т. минор, К. иритабиле не са отразени в Направление

за хоспитализация /бл.МЗ-НЗОК № 7/.

Изп. директор на лечебното заведение се е запознал с констатациите на проверяващите, видно от положения подпис.

Вследствие на извършената проверка е изготвена Докладна записка вх. №93-02-204/09.06.2023г. от проверяващите органи с предложение за налагане на санкции за констатираните с протокола нарушения.

Въз основа на резултатите от извършената проверка и на основание чл. 74, ал. 5 ЗЗО и чл. 422, ал. 1 и чл.416, ал.3 от Н. за МД 2020-2022г., директорът на СЗОК е издал оспорената в настоящето производство заповед за налагане на санкции, в която констатираните 4 нарушения са подробно описани и приети за установени. На основание чл. 422, ал.1 и чл.408, ал.1, т.1 и чл.412, ал.1, т.1 и ал.2 от Н. за МД 2020-2022г. е наложил на ЛЗ санкция: финансова неустойка в размер на 200 /двеста/ лева за всяко едно от 4-те установени нарушения или общо в размер на 800 /осемстотин/ лева. Заповедта е получена от упълномощено лице от изп. директор на ЛЗ на 27.06.2023 г., видно от отразеното върху същата. Жалбата срещу нея е подадена на 11.07.2023г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 59, ал. 13 ЗЗО; подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятното от обективизираното в същия властническо волеизявление; и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен съгласно чл. 74, ал. 5 от ЗЗО орган – и.д.директор на СЗОК, при спазване на изискването за писмена форма и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, налагащи отмяната на оспорената заповед.

Издадена е заповед за възлагане на проверката от компетентния орган, съгласно чл. 72, ал. 3 ЗЗО. Съгласно чл.72, ал.10 ЗЗО, процесуалният ред за извършване на проверката е регламентиран в Инструкция № РД-16-43 от 09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК, действащата към момента на проверката /Инструкцията/ и в случая същият е спазен.

Заповедта за възлагане на проверката отговаря на изискванията на чл.9, ал.2 от Инструкцията, като съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ; територията на съответната РЗОК, където се намира обекта/ите на проверката проверяващото лице (лица); обекта/и - наименование и месторазположение; вид, задача и срок на проверката.

Съгласно чл. 73, ал. 1, т. 2 от ЗЗО контролните органи са оправомощени да проверяват отчетните документи на изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ, регламентирани в Н.. Правомощията им не е ограничени само до проверяваните финансово-отчетни документи, а обхващат и проверка за извършени нарушения на установения ред за работа с медицински документи по КП, амбулаторни журналы, дневници, медицински досиета и др. В процесния случай не се касае за проверка на извършваната медицинска дейност по осъществяване на

медицинската помощ, а до формалното спазване на изискванията за работа с отчетните документи по КП от страна на проверения изпълнител на болнична помощ. Следва да се посочи, че според чл. 5, ал. 2 от Инструкцията по чл. 72, ал. 10 ЗЗО е налице изискване за контролния орган да притежава образователно - квалификационна степен магистър по "медицина", но това се отнася само за осъществяване на правомощия по чл. 73, ал. 1, т. 7 ЗЗО (да проверяват съответствието на дейността на изпълнителите с критериите за достъпност и качество на медицинската помощ, регламентирани в Н. в съответствие с чл. 59в ЗЗО), но настоящият случай не е такъв, доколкото се касае за проверка на отчетните документи на изпълнителите на медицинска помощ, регламентирани в Н. - чл. 73, ал. 1, т. 2 ЗЗО. Доколкото направените от контролните констатации са за нарушения на воденето на документацията и документооборота, а не на реда и условията за оказване на медицинска помощ, съдът намира за неоснователно възражението в жалбата, че направилите ги служители не са били компетентни за това, доколкото нямат образователно-квалификационна степен магистър по медицина /лекар/. Т.е. констативният протокол за резултатите от проверката е съставен от компетентни органи е връчен на жалбоподателя, който не се е възползвал от правото си да подаде възражение срещу него съгласно чл. 74, ал. 4 ЗЗО и чл. 19 от посочената по-горе Инструкцията.

Обосновани въз основа на документите по административната преписка са изводите на административния орган, а и не се оспорват от жалбоподателя, обстоятелствата, че по две от епикризите липсва отразено заболяване с код по М. 10, както и че в описаните в четрите епикризи придружаващи заболявания не са отразени в съответните направления за хоспитализация /бл.МЗ-НЗОК №7/. Попълването на медицинска документация е формален процес, а горните констатирани нарушения от проверката касаят липса на задължителен реквизит при попълване на медицинската документация, което е безспорно установено от контролните органи. По делото не са направени доказателствени искания за установяване на факти и обстоятелства, различни от приетите за установени от органа.

Предвид гореизложеното, съдът не установява нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

По съответствието на оспорената заповед с материалния закон, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 408, ал.1, т.1 и ал.2 от Н. за МД за 2020 г.-2022 г. при констатирани нарушения от длъжностните лица по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО: длъжностните лица – служители на НЗОК, и длъжностните лица от РЗОК – контролори, по изпълнение на договорите за оказване на медицинска помощ се налагат санкции, предвидени в тази глава. Предвидените в тази глава санкции се прилагат при нарушение, констатирано по реда на глава двадесета. Съгласно чл. 412 от Н. 2020-2022 г. санкциите са: 1. финансова неустойка; 2. прекратяване на договор. За всяко констатирано нарушение се прилага съответна по вид и размер санкция. Според чл. 413 видът и размерът на санкцията се определят от директора на СЗОК, в зависимост от: вида и тежестта на констатираното нарушение, както и броя на случаите по това нарушение, поредността на извършването му. Съгласно чл.416, ал.3 от Н. за МД 2020-2022 г., когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно

директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 200 до 500 лв.

В случая, фактически описаните в процесната заповед нарушения – 1. липсата на отразен код по М. 10 на посоченото в епикризата заболяване и 2. неотразяването в направление за хоспитализация на описаните в епикризата придружаващи заболявания, са квалифицирани както нарушения на изискванията на чл.293, ал.3, т.2 и т.3 и чл.385, ал.1 от Н. за МД 2020-2022г. Т.е., посочените нарушения касаят документиране в хода на хоспитализацията и представляват част от условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ, уредени в Раздел III („Условия и ред за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури“), Глава Д. („Болнична помощ“) от Н. за 2020 - 2022 г. Нарушения, посочени в т.1 и т.2 от процесната заповед, свеждащи се до липсата в епикризата на посочен код по М. 10 на заболяванията /това по диагнозата и придружаващите/, правилно са квалифицирани като нарушения на чл.293, ал.3, т.2 и т.3 от Н. за МД 2020-2022г., според които епикризата съдържа следните реквизити: т.2. ..., заболяване с код по М. 10 ...; и т.3. придружаващи заболявания с изписано наименование на диагнозата с код по М. 10“. Също така, правилно липсата на отразено в Направление за хоспитализация /бл.МЗ-НЗОК № 7/ описаното в епикризата придружаващо заболяване е квалифицирано като такова по чл.385, ал.1 Н. за МД за 2020-2022г., съгласно който „Направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ (бл. МЗ-НЗОК № 7) се изготвят съгласно изискванията и реквизитите, посочени в приложение № 2. Същевременно, обаче, съгласно чл.412, ал.2 от Н. за МД за 2020-2022г., за всяко констатирано нарушение се прилага съответна по вид и размер санкция; като съгласно ал.5 и ал.6, при констатирани нарушения по изпълнение на КП, АПр, К. и КДН за всяко едно от тях се налага съответна по вид и размер санкция; като в този случай общият размер на санкцията е сбор от санкциите за всяко едно нарушение. В случая, в нарушение на горната разпоредба, на наказаното лечебно заведение е наложена една санкция за две описани нарушения, което засяга правото на защита на наказаното лице и е основание само по себе си за отмяна на наложените му 2 санкции за нарушенията по т.1 и т.2 от оспорената заповед.

Също така, фактически описаните в т.3 и т.4 от заповедта по едно нарушение са квалифицирани като три такива – по такива по чл.293, ал.3, т.2, по чл.293, ал.3, т.3 и по чл.385, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022г. Това не дава възможност на жалбоподателя да разбере пропуски на кои разпоредби на Н. в дейността на ЛЗ му се вменяват и да организира защита си, поради което и в тази ѝ част, заповедта ще следва да бъде отменена.

По отношение на вменените нарушения по чл.385, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022г., съдът взема предвид и практиката на ВАС по решение №1412/04.02.2019г. по адм.д.№92/2018г., Решение №8534/30.06.2020г. по адм.д.№2432/2020г. и Решение №11440/12.12.2022г. по адм.д.№4438/2022г. на Шесто отделение, съгласно която „Анализът на Указанието за попълване на „Направление за хоспитализация“ - част IV действително показва, че за определени данни е указано задължителното им вписване в съответните блокове, част от направлението, а за други- не. В конкретния случай, касаещ блока „Придружаващи заболявания и усложнения“, липсва задължителност за попълването, като отделно от това съществуващите заболявания са видни от амбулаторните листи и издадените на

пациентите епикризи. При посочената липса на задължителност за вписване на тези данни и при надлежно попълнени направления в останалите им части, правилно съдът е преценил, че пропусъкът е формален и несъществен и поради своята маловажност не следва да води до налагане на съответната санкция“.

С оглед гореизложените съображения, съдът намира, че оспорената Заповед за налагане на санкции № РД-12-164/20.06.2023 г. на директора на Столична здравноосигурителна каса ще следва да бъде отменена.

При горния изход на делото, на основание чл.143, ал.1 АПК ще следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение на жалбоподателя в размер на 100лв., съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, и за държавна такса – 50лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД-12-164/20.06.2023 г. на директора на Столична здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса да заплати на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Царица Йоана-ИСУЛ“ЕАД, с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: